

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Пловдив, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Н. Божилов
като разгледа докладваното от Васил Ст. Гатов Наказателно дело за възобновяване № 20245000600021 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXXIII НПК.

Искането на Главния прокурор е насочено срещу две отделни влезли в сила определения по нохд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора, само в частите, досежно определения на осъдения Я. Г. С. първоначален режим на изтърпяване на наказанията лишаване от свобода.

В искането се сочат касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, свързани с неправилно приложение на материалния закон и процесуални нарушения при двата съдебни акта.

Според искателя при постановяване на определението от 21.09.2023г., с което е одобрено споразумението между страните, съдът неправилно е определил на осъдения Я. С. „общ“ режим за изтърпяване на общото наказание за извършените от него две престъпления – по чл.195, ал.1, т.7 НК и по чл.198, ал.1 НК, като е следвало режимът да е „строг“. Претенцията е

определението да бъде отменено само в частта относно определения на осъдения първоначален режим за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и делото да бъде върнато на първата инстанция за ново разглеждане само в тази част.

Отделно от това се атакува и определение № 1577/24.11.2023г. постановено в отделно производство по реда на чл.306, ал.1, т.3 НПК с доводи за неправилно определяне на първоначалния режим за изтърпяване на наказанието по нчхд № 161/22г. на Районен съд гр. Велико Търново, като вместо „общ“ режим, съдът в противоречие със закона е определил „строг“. Искането е за изменение на определението в тази част и определяне на „общ“ режим за изтърпяване на наказанието по това дело, както и за отмяна на определението в частта, с която е приспадната на основание чл.25, ал.2 НК изтърпяната част от наказанието.

В съдебно заседание, както представителят на Апелативна прокуратура, така и защитникът на осъдения се солидаризират с изложените в искането съображения за неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и предлагат уважаването му.

Осъденият не се явява и не ангажира становище.

Апелативният съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване установи следното:

Искането за възобновяване е направено в законния шестмесечен срок от процесуалнолегитимирана страна по отношение на съдебен акт, който не е проверен по касационен ред, поради което е допустимо.

Първото оплакване за съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК е основателно, тъй като води до извод, че законът е приложен неправилно.

Старозагорския районен съд, като е постановил определението от 21.09.2023г. по нохд № 1995/23г. и е определил подсъдимия Я. С. първоначален „общ“ режим за изтърпяване на общото му най – тежко наказание от две години лишаване от свобода за извършени от него престъпления по чл.194 НК и чл.198 НК е нарушил закона. Вън от вниманието на съда е останало обстоятелството, че тези престъпления са извършени в рамките на изпитателния срок по нчхд № 161/22г. на Районен

съд гр. Велико Търново. Отложеното наказание по тази първа влязла в сила присъда е една година и два месеца лишаване от свобода.

При това положение първоначалния режим за изтърпяване на общото наказание за престъпленията по чл.194 НК и чл.198 НК в размер на две години лишаване от свобода е следвало да бъде определен съгласно разпоредбата на чл.57, ал.2, б.„в“ ЗИНЗС, защото сборът на двете наказания надвишава две години.

Като не е предложил промяна на споразумението по реда на чл. 382, ал.5 НПК, първоинстанционният съд неправилно е приложил разпоредбите на ЗИНЗС и одобрявайки споразумението в този му вид е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила.

В тази част искането на Главния прокурор е основателно, защото е налице касационното основание по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

Основателно е искането и досежно Определение № 1577/24.11.2023г. по нохд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора. С него в производство по чл.306 НПК съдът е постановил на основание чл.68, ал.1 НК осъденият Я. С. да изтърпи отделно от наказанието, определено му с определение от 21.09.2023г. в размер на две години лишаване от свобода и наказанието по нчхд № 161/22г. на Районен съд гр. Велико Търново в размер на една година и два месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е било отложено и до тук нарушение на закона не се констатира.

Съдът неправилно обаче е постановил това наказание да бъде изтърпяно на основание чл. 57, ал.1, т.2 ЗИНЗС при първоначален „строг“ режим. Съдът не е съобразил, че това първо по ред определено наказание „лишаване от свобода“, чието изпълнение е било отложено по реда на чл.66, ал.1 НК не се обхваща от хипотезите на чл.57, ал.1, т.2, б. „а“ до б. „в“ ЗИНЗС, поради което за него първоначалния режим за изтърпяването му трябва да е по реда на чл.57, ал.1 т.3 ЗИНЗС, или казано с други думи да бъде „общ“ режим. Регламентът на чл.57, ал.2 ЗИНЗС не е коментиран от съда, а и липсват данни за приложението му. Така, като е определил „строг“ режим за изтърпяване на наказанието по нчхд № 161/22г. на Районен съд гр. Велико Търново в размер на една година и два месеца лишаване от свобода вместо „общ“, първоинстанционният съд е нарушил закона, което от своя страна

очертава наличие на основанието по чл.425, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 НПК и в тази си част искането на Главния прокурор за възобновяване на делото е основателно.

Предложението на Главния прокурор от 21.09.23г. по нхд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора да бъде отменено само в частта, с която на осъдения Я. С. е определен първоначален „общ“ режим за изтърпяване на общото му най – тежко наказание от две години лишаване от свобода за извършени от него престъпления по чл.194 НК и чл.198 НК не може да бъде удовлетворено. След като делото е приключило със споразумение, то отразява съгласието на страните по него за решаване на въпросите по виновността, наказанието и начина му на изтърпяване, като то се одобрява със съдебен акт при наличие на предвидените в закона предпоставки. Не е възможна намеса по реда на извънредния способ за проверка на влезлия в сила акт само по отношение на част от въпросите, за които са се споразумели страните, защото това би влязло в противоречие с постигнатото съгласие, още повече, когато предложението не е в интерес на осъдения, какъвто е настоящият казус. Поради това определението от 21.09.23г. по нхд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора, с което е одобрено споразумението следва да бъде отменено изцяло и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, при което да бъдат отстранени допуснатите нарушения на материалния закон.

Неоснователно е и искането за изменение на постановеното по същото дело Определение № 1577/23г. в частта относно определения режим за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и приложението на чл.25, ал.2 НК.

С въпросното определение съдът се е произнесъл по реда на чл.306, ал.1, т.3 НПК по въпроса за изтърпяване на наказанията по двата влезли в сила съдебни акта – първият по нхд № 161/22г. на Районен съд гр. ВеликоТърново и вторият по нхд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора. Наложилата се отмяна на определението от 21.09.2023г. по нхд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора, с което е одобрено споразумението възстановява висящността на делото и доколкото окончателното му решаване с влязъл в сила съдебен акт предпоставя произнасянето по въпроса, свързан с приложението на чл.68, ал.1 НК по реда на чл.306, ал.1, т.3 НПК, то

Определение № 1577/24.11.23г. по нохд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора също следва да бъде отменено изцяло. Въпросите, свързани с приложението на чл.68, ал.1 НК следва да бъдат решени едва след решаването на делото по същество с влязъл в сила съдебен акт.

Процесуалния изход на настоящето дело не позволява преценка на основателността на искането за отмяна на приложението на чл.25, ал.2 НПК. Този въпрос следва да бъде решен при новото разглеждане на делото от първата инстанция.

Тези съображения налагат извода, че касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК са налични.

Поради това искането на Главния прокурор за възобновяване на производството по делото се явява основателно.

Водим от горното и на основание чл. 42 5 от НПК Апелативният съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по нохд № 1995/23г. на Районен съд Стара Загора.

ОТМЕНЯ изцяло Определение от 21.09.2023г. по нохд № 1995/23г., с което е одобрено постигнатото между прокурор от Районна прокуратура гр. Стара Загора и защитника на осъдения Я. Г. С. споразумение и наказателното производство по делото е прекратено.

ОТМЕНЯ изцяло и Определение № 1577/24.11.23г. по нохд № 1995/23г. на Районен съд гр. Стара Загора.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____